

Τα δύο χελωνάκια

Στην ήρεμη επιφάνεια μιας λίμνης επιπλέει ένας ξύλινος δίσκος μάζας $M=1\text{kg}$ και ακτίνας $R=1\text{m}$.

Ο δίσκος, εξ αιτίας ενός ανεμοστρόβιλου που προηγήθηκε, περιστρέφεται γύρω από κατακόρυφο άξονα που περνά από το κέντρο του με κυκλική συχνότητα $\omega_0=6\text{rad/s}$.

Πάνω στον δίσκο και στα άκρα μιας διαμέτρου του κάθονται, "γαντζωμένα", δυο χελωνάκια μάζας $m=0,2\text{kg}$ το κάθε ένα, τα οποία κάποια χρονική στιγμή ξεκινούν προς συνάντησή τους με ταχύτητες ίσου μέτρου.

Αν γνωρίζουμε ότι τα χελωνάκια ζαλίζονται και αποκοιμούνται όταν η κυκλική συχνότητα με την οποία περιστρέφονται γίνει $\omega=9\text{rad/s}$:

A. Να δικαιολογηθεί γιατί:

- i) η κυκλική συχνότητα μεγαλώνει καθώς πλησιάζουν τα χελωνάκια
- ii) τα χελωνάκια θα αποκοιμηθούν.

B. Να βρεθούν:

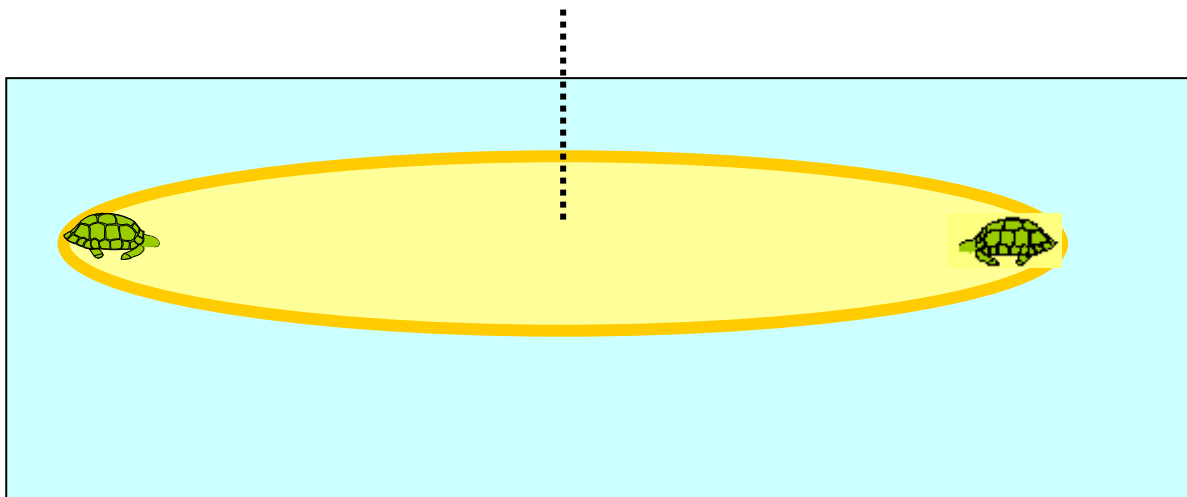
- i) η απόσταση από το κέντρο του δίσκου στην οποία θα βρεθεί κάθε χελωνάκι τη στιγμή που θα αποκοιμηθεί
- ii) η ενέργεια που δαπάνησε το κάθε ένα κατά τη μετακίνησή του.

Η ροπή αδράνειας του δίσκου δίδεται από τη σχέση: $I_s=MR^2/2$.

Οι τριβές που συναντά ο δίσκος κατά την κίνησή του στο νερό θεωρούνται ασήμαντες.

Τα χελωνάκια θεωρούνται υλικά σημεία.

Απάντηση

A.

- i) Η ροπή αδράνειας του συστήματος δίσκος-χελωνάκια δίδεται από τη σχέση:

$$I=1/2MR^2+2md^2$$

όπου d η κάθε φορά απόσταση στην οποία βρίσκεται κάθε χελωνάκι από το κέντρο του δίσκου και επειδή αυτή η απόσταση μικραίνει, η ροπή αδράνειας μικραίνει και άρα, επειδή δεν υπάρχουν εξωτερικές ροπές, η στροφορμή $L=I\omega$ διατηρείται σταθερή άρα η κυκλική συχνότητα ω μεγαλώνει.

- ii) αν τα χελωνάκια έφταναν μέχρις το κέντρο του δίσκου η ροπή αδράνειας θα ήταν $I_k = 1/2 MR^2 + 0$, και από το θεώρημα διατήρησης της στροφορμής θα είχαμε: $I_k \omega_k = I_0 \omega_0$, απ'όπου, μετά τις πράξεις

$$\omega_k = 7,2 \text{ rad/s} > 6 \text{ rad/s}$$

B.

- i) από το θεώρημα διατήρησης της στροφορμής έχουμε για τη θέση όπου τα χελωνάκια αποκοιμούνται:

$$I \cdot \omega = I_0 \cdot \omega_0 \text{ ή}$$

$$\left(\frac{1}{2} MR^2 + 2md^2 \right) \cdot \omega = \left(\frac{1}{2} MR^2 + 2mR^2 \right) \cdot \omega_0$$

απ'όπου μετά την εκτέλεση των πράξεων: $d = 0,5 \text{ m}$

- ii) η αρχική (κινητική) ενέργεια του συστήματος είναι:

$$K_0 = \frac{1}{2} I_0 \cdot \omega_0^2 = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} MR^2 + 2mR^2 \right) \cdot \omega_0^2$$

απ'όπου μετά την εκτέλεση των πράξεων:

$$K_0 = 7,2 \text{ J}$$

και η τελική:

$$K = \frac{1}{2} I \cdot \omega^2 = \frac{1}{2} \left(\frac{1}{2} MR^2 + 2md^2 \right) \cdot \omega^2$$

απ'όπου μετά την εκτέλεση των πράξεων:

$$K = 10,8 \text{ J}$$

Άρα το σύστημα κέρδισε ενέργεια $\Delta K = K - K_0 = 3,6 \text{ J}$

Άρα το κάθε χελωνάκι δαπάνησε ενέργεια ίση με το μισό της προηγούμενης ποσότητας δηλαδή:

$$\frac{1}{2} \Delta K = 1,8 \text{ J}$$

Υλικό Φυσικής - Χημείας.

Επειδή το να μοιράζεσαι πράγματα, είναι καλό για όλους....

Επιμέλεια

Βαγγέλης Κουντούρης